

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de Coloniæ Agrippinæ, 1602

Cæsaraugustæ seditione ab aduersariis concitata, nostri vrbe cedunt: mox honorificè reuocantur. XIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

111-

V.

n-

ge

m

h

ne

120

2-

a

e-

m in

e

0-

10

[-

c-

lê

a

15

15

e ii

¢

S

possent, Patriachæ, & socijs Episcopis, noue alios comites Ignatius addidit, Italos, Flandros, Lusitanos, Castellanos. Quos omnes Ioannes idem optimus Rex perbenigne complexus, cum alijs muneribus, tum vestibus sacris, ijsque omnibus, quæ adpontificium cultum, & cæremonias pertinent, regio sumptu donatos, cum magna classe in Indiam misse, vt inde ad Claudium Regem, Dauidis iam mortui successorem in Aethiopiam traijcerent.

cantur.

cantur.

CAPVT XIIII.

SVb idem tempus, Cæsaraugustæ gra
uis in nostros tempestas cöcitatur.
Eam, quò domnium, quibus ad hune
diem Societas desuncta est, maxima
iudico, exitu verò etiam lætissimam,
paulò latius explicabo. In vrbe enim
Hispaniæ nobilissima, atque amplissima, cognita iam multis, & probata So
cietate, per viros professione religiosos gestares est, Cæsaraugustæ igitur
ædes

VITAE IGNATII 496 C ædes amici quidam suo & ciuitatis eti. ell am ære nostris emerunt, ad Collegium Societati constituendum, Magnus VI cò concursus fieri coepit ciuium, qui ex cosuetudine nostrorum egregium un 1a fructum percipere videbantur. Permo lestum hoc accidit Monachis Auguqu stinianis (qui per id tempus laxius viue illi pri bant, nunc verò obseruatiores suinflituti funt)tametsi eorum coenobium tis à domo illa nostra longius abesset.Cu ue ob rio itemD. Magdalenæ grauiter admofte dum tulit, nostros suæ paræciæ esse vide cin os. Archiepiscopus autem Calaraugustanus vir professione religionis. no genere, autoritate clariffimus, minus ac nobis propitius existimabatur: cuius potestate, quam habebat amplissima, no fuo ad omnia arbitratu cius Vicarius te vtebatur. Qui quidem propter Curioun pe nem (quem diximus) D. Magdalena, id quocum non solum amicitia, sed sanna guine etiam esse coiunctus vulgo crepri debatur, à nobis erat alienior. Ergo Augustiniani illiPatres, nostros illain ra m ciuitate esse grauiter dolent. Vicarius fti doloris socius adiungitur. Aliquoru ni Ordinum viri religiosi solicitati cum pri illis sese coniungunt: denique commu ni confilio contra nostros conspirant. Caula

LIBER IV.

eti.

egi

nus

qui

um

mo

gu-

THE

111-

um

.Cu

no-

· VI-

lar-

115.

nus

1118

na,

TUS

10-

næ,

an-

Tr.

rgo

am

TIUS

DIL

ım

nu

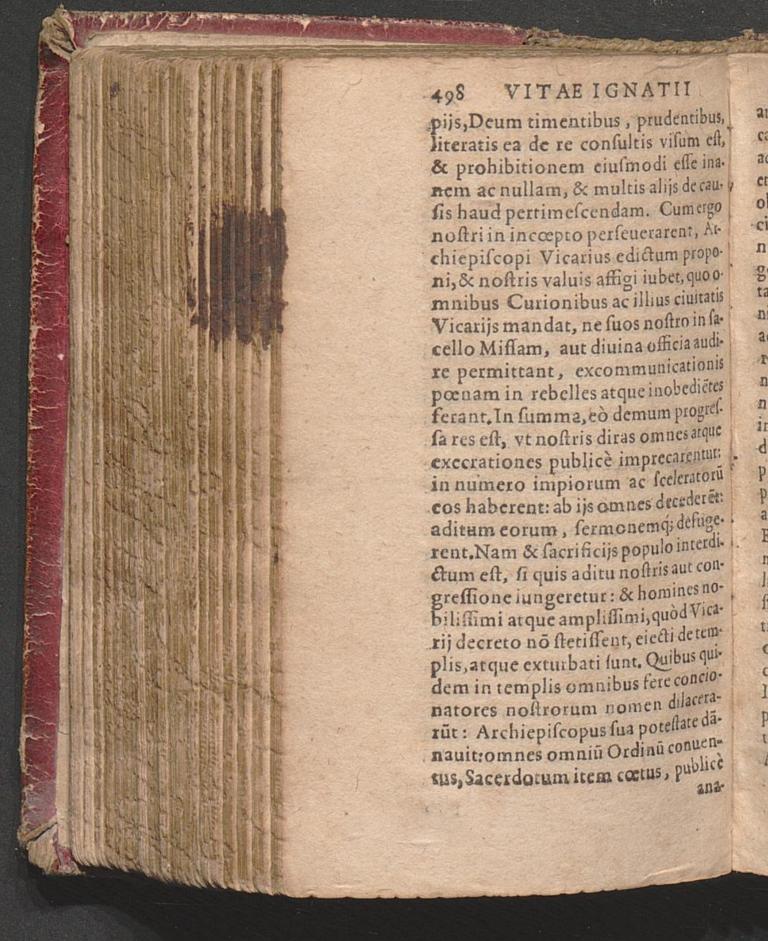
usz.

497 Caufa honesta quæritur : optima visa est sacelli institutio, quæ in parte quadam ædium parabatur à nostris, vt eo videlicet vterentur, tantisper dum noum illis templum Deus ædificaret. Hoc facellu aduerfarij institui poste negăt, quodintra certos fines (canas vocant) illud contineri dicerent, & ipsorum priuilegijs à Sede Apostolica impetratisnostros excludi. Re diligenter inuestigata, compertum est sacello nihil obstare. Nam & nostra prinilegia posterius imperrata illorum priuilegijs derogabant: & reuera longius domus. nostra distabat, quam ve limitibus illis acfinibus comprehenderetur. Itaque ratione vbi nequeunt, de possessione: nostros vi & potestate deturbare contendunt. Nostri Archiepiscopunt adeunt, oratorium aperiendi facultatem petunt, priuilegia Apostolica, quibus idfieri liceat, oftendunt, sacellum or. nant atque instruunt, Proregem ac primam nobilitatem inuitant. Paratis omnibus, in ipfo facrofanctum mysterium peragedi articulo, Augustinianus quidam monachus Augustinianorum Conseruator, quod contra priuilegium suorum esset, ne in sacello

lacrum faciant nostris interdicit. Viris.

Pilso

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

bus,

eft,

ina.

cau-

rgo

Ar-

ppo-

00.

tatis

n fa-

udi-

nis

ëtes

gref.

que

tur:

oru

ret:

ige.

rdi-

on-

110-

1ca-

em-

qui-

010-

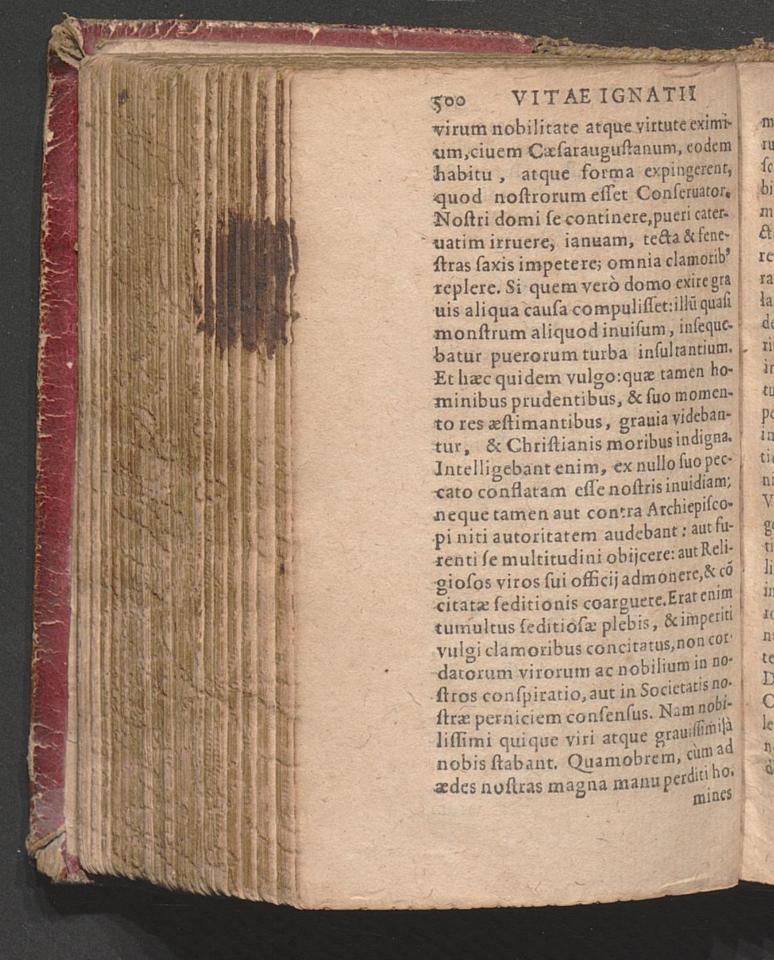
ra-

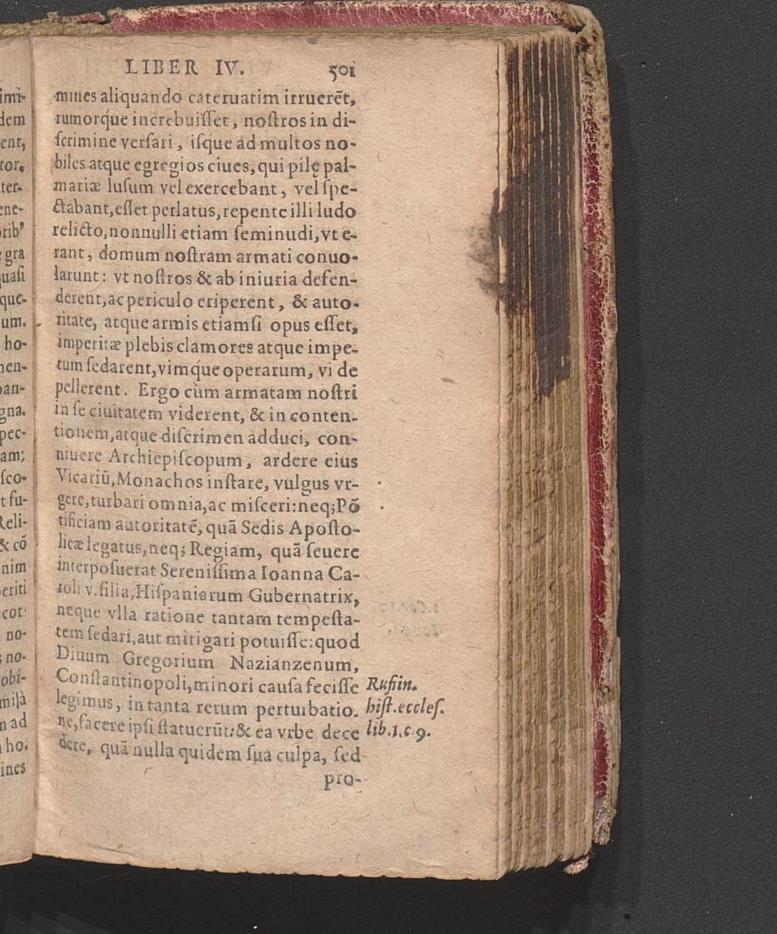
dã-

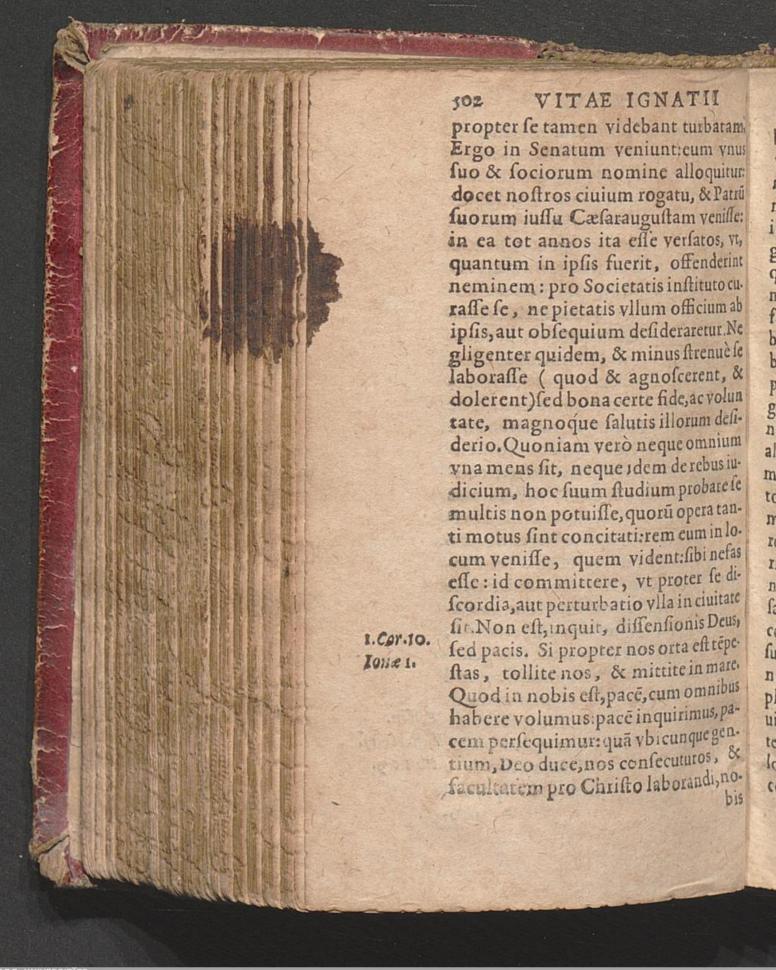
ena

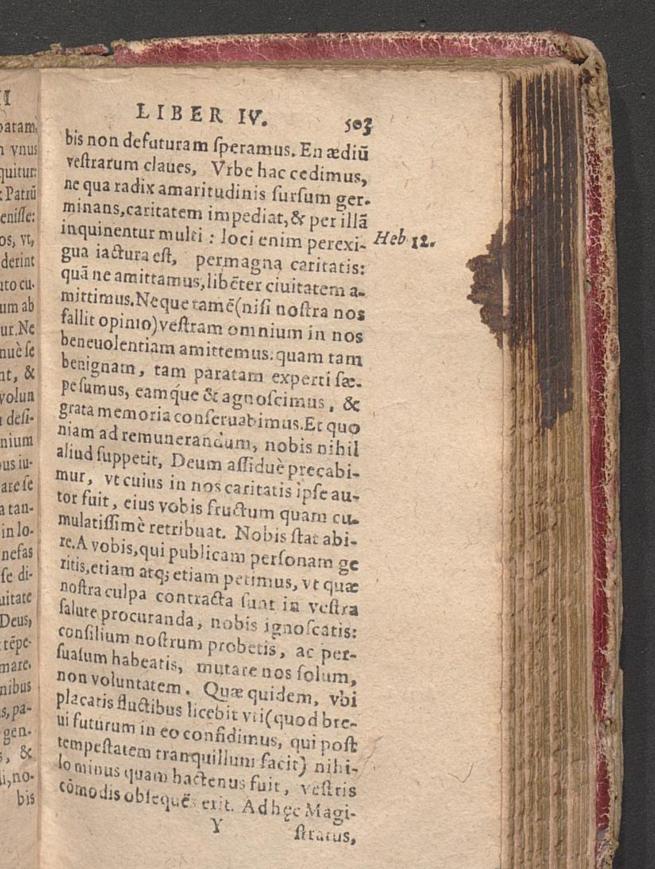
licè

anathematizarunt: co ritu, atque ijs caremonijs, quæ in huiusmodi rebus adhiberi solent grauissimæ.Interdictu criam publicatu eft, quod tam diu vim obtineret, quamdiu nostri in illa esset ciuitate. Quibus rebus fiebat, vt vulgus nostros quasi piacula quædam diffugeret, atque exterminatos ex sua ciuitate cuperet, quos tot diris execrationibus videbat notatos. Presertim cum aduersarijinuidiæ flammam ventilarent, & rudib. atque imperitis religionem obijcerent, si quis forte sermone nostros, & communi salutatione non indignos existimaret adhuc. Denique detestationem nostrorum proscribut, publice in cippis, ac vibis triuijs proponunt: expingunt no fros ea specie, atque habitu, agnosci ve facile possent. Error quo omnis absit, ipsoru nomina adscribunt. Cacodæmones horribili forma ipsos raptantes adpingunt: flammas subijeiunt:probrosas appella tiones addunt: plura etiam affingunt, quam fieri folent in perditiffimos Ecclesiasticæ disciplinæ contemptores. Immò verò longius prouecta est impudens: ac cæca quorundam temeritas, atq; cò víque prolapía, vt Petrum Augustinum, Oscensem Episcopum, VIIIIDO.

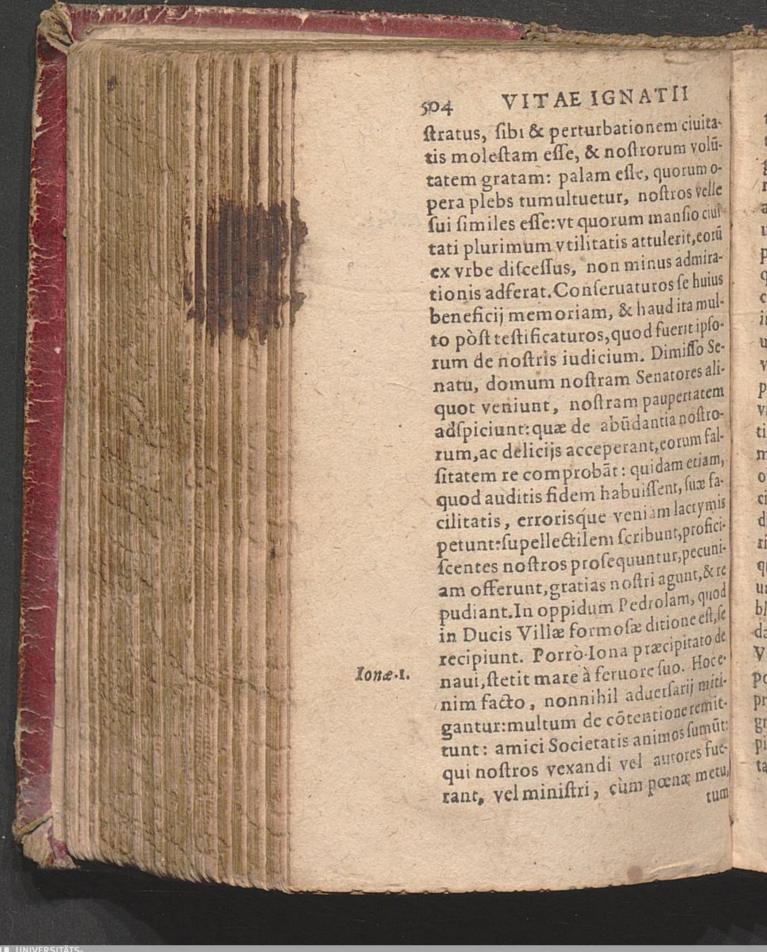

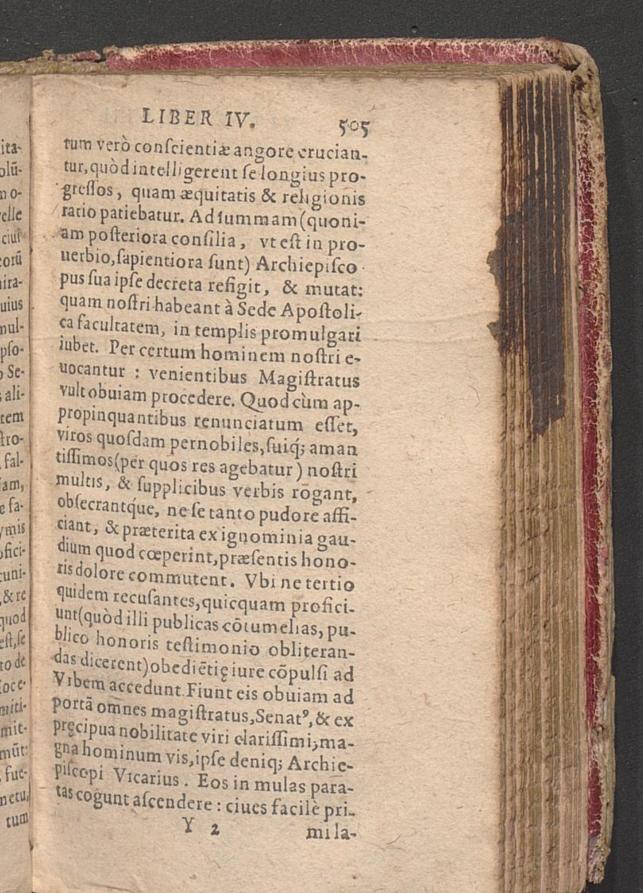

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

VITAE IGNATII 506 mi latus corum cingunt : celeberrima atque frequentissima via domum deducunt, in qua à Prorege, fideique Inquisitore expectabantur. A Petro Augustino Oscesi Episcopos quem & Augustinum à Castello, virum grauem, doctum ac prudentem, in ijs rebus præ cipuos Societas propugnatores habuit) Missa facrificio Pontificali ritu peracto: summa bonorum lætitia, fuis sedibus postliminio restituun. tur. Hic tempestatis Casaraugustanæfinis fuit : quo ex tempore, magnum hoc Collegium incrementum accepit, & tam propensum totius ciuitatis fludium, & ergase beneuolentiam semper deinceps expertum est, vt crebritate ac magnitudine beneficiorum, nobilissimi ciues testari velle viderentur, non svaculpased vulgi, fluctus illos tunc fusse excitatos. Consecuta porrò tranquillitas votis Ignatij atque verbis respondit. Nam simul atque procellosum illum in nos turbinem commotum audiuit, gaudio exultanit: & fingulari quadam cum lætitia significa. uit, tanto vberiores atquesuauiores fructus Cæfaraugustæ Societatem no-Aram producturam, quato perpatien

LIBER IV.

ma

de-In-

Au-

Auem,

piæ

haritu

itia,

ıfta-

ma-

um

tius

110-

line

efta-

fed

xcl-

on.

fum

tum

194

ores

BO-

ien•

507

rctur

tiam & malorum tolerantiam, altiores egisset radices.

IN BELGAS NOSTRIS PATEfit aditus. Varijs Collegijs Societas augetur.

CAPVT XV.

Editus nostrorum in Catarangultanara vrbem, eam in Hispa nia de nobis fuspicionem compressit, qua exitus mouerat. Itaq; à tempestare & procella illa, & quidem tam turbulenta, non solum imminuta non est de Societate bonorum opinio, verum etiam aucta, & cofirmata : ex que Collegia nonnulla per id tempus constituta sunt. Murciæ in primis D. Stephani Almeidæ, eius vrbis, nouæque Carthaginis Episcopi:in Monte Regio (quod oppidum est in Gallecia) cius ipsius oppidi Comitis beneficentia: Ocaniæ Ludouici Calataiudijbenignitate: in oppido præterea Montilla, institutum Collegium est ab optima atque ciarissima Catharina Fernadezà Corduba Plieghi Marchione, quæ tanta beneuolentia Societate coplexa est, vt eius tuendæ atque ornade, proprias partes sibi desumpsisse vide-